

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 „ — „
Negyed évre . . . 1 „ 50 „
Egyes szám ára . . . 6 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közigazgatási, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyíltér“ rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltetnek.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelytől:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Csik-Szeredában:

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Székely-Udvarhelytől:

Dr. Kádebó Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyíltterek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtatnak.

A szabadság és szabadosság.

E két fogalom első tekintetre úgy tűnik fel, mintha egyet jelentene, egyértelmű volna. Azonban, mint általában, a látszat itt is nagyon csal.

E két fogalom a legméregebb ellentétet képezi, sőt egymásnak, mint a jó és rossz, ellentéte.

Napjainkban e két fogalomnak összehasonlítása társadalmi életünkben a legsajnosabb visszasságokat szüli.

E lap „társadalmi“ címének megfelelően vélünk eljárni, ha e két fogalmat röviden elemezzük.

Miben különbözik tehát a szabadság a szabadosságtól?

A szabadság az erkölcsi rendnek bármely körében mindig a törvény és jog határain belül mozog. A szabadosság pedig sem az erkölcsi rend, sem a törvény, sem a jog tekintélyének határait nem ismeri.

Mig amaz a társadalmi egyensúlynak életjele, addig ez annak megsemmisítője.

Eképen látjuk és tapasztaljuk e két fogalom érvényesülését a társadalom rétegeiben.

A szabadosság korlátlan vadsággal dúl fel mindent úgy a családban, mint a társadalomban. Veszélyvel fe-

nyegeti mindenkit egyenként és általánosságban.

A féktelen szabadosság dúlta fel a múlt század végén a hatalmas Franciaországot.

A történelem tanúsága szerint a nemzetek a valódi szabadság zászlója alatt mindig jóllétnek örvendettek, a szabadosság ellenben mindig vérfürdőköt készített a nemzeteknek.

Helytelenül gondolkozik az, ki a szabadságot abban helyezi, hogy megvetve minden törvényt és felsőbb tekintélyt, korlátlan ösztönétől indítatva tombol.

Nem szabadon tesz a gyermek, ha szülei és előljárói parancsa és akarata ellen cselekszik. Azért mondja Guizot: „Az embernek jelen tényleges természete és állapota mellett nagy tudatlanság azt hinni, hogy elégséges az emberi szabadságot magára hagyni és az a jóhoz fog fordulni.“ Szüksége van mind az egyes embernek, mind a társadalomnak bizonyos korlátokra, melyek között a szabadságnak mozognia kell, mert különben a szabadosság, mint a kevélységnek és gögnek tévedése, megrendíti az erkölcsi és társadalmi rendet, az embernek belső kormányát építi, mint a társadalom egyetemes kormányzását.

A társadalmat oly kölcsönös viszonyok fűzik össze, melyek okvetlenül szükségessé teszik a törvényen alapuló és egymást melegen támogató érintkezést.

Ez pedig a valódi szabadság, vagyis a törvény határai között történhetik meg.

Azért mondja Guizot, hogy „nem csak a rossznak, hanem a rossz kezdetének is, nemesak a rendtelenségnek, hanem a rendtelenséget fölidező minden szenvedélynek és eszmének is ellent állani, lényeges és első kötelessége minden kormányának.“

Ezekből látva röviden a szabadság és szabadosság fogalmát, minden honpolgárnak kötelessége a társadalom jólléte érdekében tehetsége és körülményei szerint a szabadság felvirágzására és a szabadosság féktelen árjainak korlátozására minden lehetőt megtenni.

Felvidéki.

A közigazgatási bizottságok, mint felelősségi hatóságok, igen számos esetben vannak hivatva másodfokulag, oly határozatok ügyében intézkedni, melyeket mint illetékes forum, az alispán hozott. Az alispán az 1876. VI. t. cz. értelmében a főispán akadályoztatása esetén, mint helyettes elnökölvén, a közigazgatási bizottságban több ízben fordult elő azon

eset, hogy az általa első fokban hozott s másodfokú elbírálás alá bocsátott határozat tárgyalásában, mint érdekelt fél, nem vehetett részt. Ezen esetekre nézve a belügyminiszter olyképen intézkedett, hogy a közigazgatási bizottságokban oly esetekben, midőn az alispán elvi akadályoknál fogva nem elnökölhet, — az elnöklés a megye főjegyzőjére ruházandó át.

*

Anarchisták Franciaországban. A párisi lakosság egy részét időnkint megszállja a lázadási, a verekedési kedv, melynek nincsenek mindig világos, kézzel fogható okai, sőt néha úgy tűnik fel, mint a változatosság szükségének érzete. A jelenleg lefolyó napoknak is ez a szignatúrájuk. Bármerre fordul meg az ember, nem hall egyébről, mint dinamitról beszélni és lép-ten-nyomon attól tartanak, hogy a legszilárdabb épületek a levegőbe roppolnak. A vidéken a bányamunkások, a fővárosban a butor-, fametsző- és kárpitos munkások strikeolnak. Attól persze nem kell tartani, hogy a negyvenezer szünetelő munkás fel fogja forgatni Franciaországban a társadalmi rendet s a Párisba érkező idegen nem is sejt, hogy vulkánra lépett; félszázezer munkás strikeját észre se veszik az óriás városban. Megért már Páris ilyen napokat. Így a legutóbbi nagy iparkiallítás előtt az építő munkások is strikeoltak. Sőt a commune alatt is volt Párisnak nagyszzerű strikeja, midőn a péklegények, kik éjjel nem akartak dolgozni, mintegy 50,000-en a hotel de ville elé vonultak, de ezélt nem ér-

A „Székelyföld“ tárczája.

Epitaphium Arany János sírkövére.

Bár kicsiny a sirhant: nagy költő nyug-
szik alatta,

A ki éposz, dal ballada mestere volt,
Szent álmát ne zavarj könnyeiddel, honfi, s
halottként

Meg ne sirasd; hiszen él lángeszű mű-
veiben.

Thewrewk Árpád.

Őszszel.

Sárga a lomb,
Szürke a domb;
A remény-zöld
Tunya szint őlt,
A virágyon
Rongy a bársony.
Pusztá réten
Rossz avar teng.
A mező, kert
Terbe elment.
Falka búson
Jár a tarlón.
A madárka
Hangja: hallga!
S a cziherben
Félve reppen.

Néma tájon
Nyugalom van;
Csak hűvös szél,
A mi rajt' él...
Színtelenség
S némasága,

A halál — és
Nyugodalm:
Édes egyek...
Őszi képek.

S a tanulság
Már nem újság:
Földi élet

Szomjaz enyhét;
S őszi színben

Hal ki minden!...

Imets F. Jákó.

Egy dúsgazdag végrendelete.

Gazdag, szeretetre méltó öreg ember volt Hidvégi ur. Vagyonát majdnem két millióra becsülték. A jó öreg vendégszerető volt s rokonain és barátain készséggel segített, ha azok szorult helyzetükben hozzá folyamodtak támogatásért.

Neje korán elhalván s gyermeke sem lévén, távoli rokonai és nagy számban levő jó barátai kíváncsiak voltak végrendeletére. Kíváncsiságukat fokozta Hidvégi urnak egy nyilatkozata, mely szerint végrendelete megírásánál arra törekedett, hogy halálját bizonyítsa be azzal szemben, a ki őszinte, szívűből jövő érzelmeiket táplál iránta.

Halála után rokonai és barátai meghívtak az ottani jegyző által, hogy a végrendelet előttük olvassék fel s minden-
kinek a maga öröksége adassék ki.

Valamennyiről gondoskodott a jó öreg s rendelkezésénél mindenkinek az izlését, ohajait és szükségleteit tartotta szem előtt.

Egy hölgynek pl., ki Hidvégi urnak drágakövekből álló gyűjteményét gyakran gyönyörrel bámulta, több darab igen értékes drágakövet hagyott hátra megfelelő pénzösszeggel, hogy azokat ékszerekhez kidolgoztathassa. Egy fiatal festőnek 6000 frtot hagyományozott, hogy beutazhassa Olaszországot. Egy távoli rokona, kinek egy kis birtoka volt, lovakat és szekeret kapott. Egy ezredes özvegye, ki szintén távoli rokona volt Hidvégi urnak s szegénységben élt, az elhunyt három szobájának butorzatát kapta, ennek leánya pedig 6000 frtot oly célból, hogy zenetanítónővé képzeesse ki magát. Mintegy 250,000 frt osztott ki az örökösök között.

Azonkívül Hidvégi ur köszönetet mondott végrendeletében örökösöknek a szeretetért, melyet irányában tanusítottak, s kérte őket, hogy őrizzék meg szíves emlékeztükben ezentul is.

A végrendelet szerint Hidvégi ur egyik banknál még egy kis szekrényt tett le, mely egy millió forintot tartalmazott. Valamennyi örökös fölszólított, hogy a következő évben ugyanazon napon ismét jelenjenek meg a jegyzőnél, ki akkor a szekrényt föl fogja bontani s meg fogják tudni, hogy kinek van szánva annak dús tartalma.

Megütközve néztek az örökösök egymásra s találgatták, hogy vajjon ki lesz közöttük a szerencsés? A végrendelet szavaiból mit sem sejtettek erre nézve. Némelyek halás érzelmeiket táplálták Hidvégi ur iránt ezen újabb jótéteményéért,

mások meg zúgolódtak, mivel nagyobb összeget vártak.

Legboldogabb volt a fiatal leány, ki 6000 frtot kapott azon célra, hogy zenetanítónővé képzeesse ki magát. Egy ízben Hidvégi ur előtt énekelt s mondá, hogy mily boldog volna ő, ha tehetségét kifejleszthetné s biztos keresetre tehetne szert. Ezt nem felejtette el a jó öreg ur, kiről a leány mindennap hálával emlékezett meg.

Kevéssel az öreg ur elhunytá után a temetőbe ment a leány s kegyelele jeléül egy szép virágcsokrot vitt joltévőjének sírjára. Mennyire elbámult, midőn látta, hogy a sírra a temetés után a legcsekélyebb gond sem fordítatott! Kérdezte a temető-őrt, hogy valaki nem bizta-e meg Hidvégi ur sírjának gondozásával? Ez azt mondta, hogy senki sem szőlította föl erre.

Elment a jegyzőhöz s értesítette azt saját tapasztalásáról. A jegyző vállvonitva, a sajnálkozás hangján jelentette ki, hogy az öreg ur e célra nem rendelkezett.

Könyvekkel teltek meg a leányka szemei s mondá: „Nem, az nem lehet, hogy az a férfi, ki annyi jót tett, oly elhagyatott sírban nyugodjék! Az én feladatam lesz ezután az ő hantját ápolni s ékesíteni.“

A kedves leányka úgy is tett, a mint mondá. Rövid idő múlva egy egyszerű kereszt állott Hidvégi ur sírhalmánál s virágok nyíltak ott folytonosan. Gyakran kiment anyjára legyített a sírhoz s mindketten ápolták, gondozták azt.

Az év eltelt s a szekrényt, melyet Hidvégi ur egy banknál tett le, az örökösök

tek. Még a commune vörös vezetői sem akarták reggeli kávéjuknál a friss zsemle nélkülöltni. Igaz, hogy eddig még nem tudják, hogy a saint-antoinei állapotok miként fognak alakulni, de nagyon valószínű, hogy a zavar nagyobb baj nélkül fog lefolyni. A kormányának több tagja fenyegető levelet kapott. Valamennyi levél egy kaptafára készült; fent a bal szögben felrobbanó lőpor, alant pedig, az aláírás helyén, halálfej van ábrázolva s alatta e szavak állnak: A végrehajtó bizottság. A levélben felszólítottaknak a miniszterek, hogy lépjenek le helyeikről s engedjék ezeket át azoknak, kikben meg van az akarat és a képesség a jó kormányzásra. A levelek így végződnek: „Ez a felszólításunk az első, de egyúttal az utolsó is. Ha ön tanácsunkat nem fogadja meg, ugy mátol számított tizenkilenc nap múlva (a levelek okt. 29-ről vannak keltezve) kilép ön az élők sorából“. A kormány felhívta a rendőrséget, hogy a legerélyesebb nyomozást indítsa meg.

K.-Vásárhelytől, 1882. okt. 16-án.

II.

Alig 5 percznyi szünet után a kézdí-vásárhelyi Stephanie menház közgyűlése vette kezdetét.

E humán intézet, mely K.-Vásárhely közönsége által annyi szeretettel ápolatik, valódi elő emléklvényként áll, melylyel elnök bárónő iránt, kit őszinte szívvel szeretünk és tisztelünk mindnyájan, hálánk adóját akartuk, habár részben is, leróni. Valódi menhelyet, csendes nyugalmat ad ez városunk szegény, munkaképtelen öregeinek s örömet és benső megnyugvást a nemes szívű pártfogóknak.

Elnök b. Szentkereszty Stephanie a következő szép beszéddel nyitá meg a közgyűlést:

Tisztelt közgyűlés!

Az igaz törekvésnek alig lehet nagyobb szerencséje, mint az, ha munkálkodása nyomán a sikert nyilván szemlélheti. Talán nem csalódom, ha azt mondom, hogy ezen intézetünkkel ily szerencsés helyzetben vagyunk mi is. Nekem valóban úgy tetszik, midőn a más intézetek között ennek ügyeivel foglalkozom, mintha kiizdelmes fáradság után pihenésre jutnék s mindig benső lelki gyönyörűséggel, Isten iránti forró hálával foglalkozom menházunk ügyével, melyben a mindenható, elejétől fogva mai napig, kedvező eredményrel koszorúzta hű fáradozásunkat. Ugy gondolkozom, tisztelt gyűlés, miszerint a szerencsét részben an-

nak is tulajdoníthatjuk, hogy az intézet ügyeit vezetőik s az a körül állók egyáltalában ezen intézethez kezdettől fogva szeretettel viseltettek. Átfutok gondolatommal a lejárt években s mindenütt eleven képen állanak előlme a hű munkások, a mint jóindulattal teremtik az alapot, hangyasorgalommal gyűjtik az élelmet, szerető gondál körülveszik a menházat, igazi humanus érzéssel igyekeznek ottan békét nyújtani a hányatott szíveknek. Ily buzgó törekvés, annyi fáradhatlan igyekezet, oly tiszta és igaz emberbaráti szellem meghozta a maga gyümölcsét s elmondhatjuk a hű fázadozók munkássága iránti mély érzéssel, hogy buzgó igyekezetünk után szegényeink, kiknek csak ellágyatottság, keserű hánytatás, szívbéli bánat maradt volt osztályrészül, most itt békében élnek, békében munkálkodnak s békében halhatnak meg. Azonban az önzés nélküli buzgó igyekezet még sokat tehet; elmondhatni róla, hogy hegyeket mozdíthat meg! Engadjék lelkükbe beszállani lélekből kelő szavainak s míg Isten életünknek kedvez s idejük van a munkára, munkálkodjanak a valódi áldásos intézet javára. Ki tudja, idővel mily számosan lesznek, kiknek forró hálája s áldó emlékezése sokszorosan fogja megkoszorúzni nevüket a buzgó igyekezetet!

Intézetünk ügyei jó rendben vannak most is, a mint arról az előterjesztésekből meg fognak győződni. Új lépésre készülünk itt most a majdan létesítendő kórház érdekében, de a lépés menházunk érdekeit nem bántja, talán épen fejleszti azt is. Vegyék kérem szeretettel kezeikbe most is az ügyet s tapasztalt jó indulattal, értelmes megfontolással folytatott tanácskozásaink által annak gyarapodására tegyék meg a tőlünk telhetőt.

Istentől kegyelmet kérve munkálkodásunkra, a gyűlést ezennel megnyitom.

A gyűlés a lelkesültség teljes fenségében éljenzésekkel fogadta az elnöki megnyitót és jegyzőkönyvre vétetni határozta.

Titkár Erdélyi Károly részletes jelentéséből arról győződöttünk meg, hogy az intézet beléletében semmi rendkívüli esemény sem fordult elő. Jelenleg az intézet felügyelőjévé özv. Rozának Jánosné választott.

A számvizsgáló bizottság jelentéséből örömmel értesültünk, hogy az intézet alapvagyona évről-évre jelentékeny összeggel szaporodik. Szöcs József polgármester urnak, mint pénztárnoknak, Kovács István, Baló László, K. Csizsár József urnaknak, mint számvizsgáló bizottsági tagoknak, hű és pontos eljárásukért elismerő köszönet szavaztatott.

A múlt 1881. évi gyűlés fényes eredményéről betérjesztett jelentés örömmel vétetett tudomásul. A szép sikerért méltó elismerés nyilvánítottott ugy Kovács István ref. lelkész, mint Szacsva János ref. kántor gyűjtőbizottsági tagoknak.

Az 1882. évre tek. özv. Nagy Mózesné elnökle alatt tek. Nagy Ferenczné, tek. Hankó Ivánné és tek. Dobay Lajosné urasszonyok küldettek ki gyűjtés végett.

Több keblü ügy elintézése után a K.-Vásárhelytől létesítendő köz-kórház közgyűlése vette kezdetét.

Az alig 4 évi múlttal bíró intézmény elnök b. Szentkereszty Stephanie ő méltósága lankadatlan munkássága folytán a legszebb reményekre jogosít. Egyedüli akadály az, hogy még nem fogták fel városunk és vidékünk módosabb polgárai az intézet nagy horderejét és nem részesítik a méltán megérdemelt anyagi pártfogásban.

A szenvedő öreg, siró árva, a fájdalom óriás sulya alatt nyoszörgő felebarát mind, mind segélyért kiált! Van-e emberi szív, mely a segélykiáltást némán hallgatja? lehet-e azt embernek nevezni, ki szenvedő embertársa nyomorán enyhíteni nem tartja erkölcsi kötelességének? Én azt hiszem, nincs.

Igy tehát a legbensőbb meggyőződés-sel állítom azt, hogy ez emberbaráti szeretet valódi záloga minél hamarabb fel fog állíttatni.

Ezt annnyival inkább hiszem és remélem, mert ez intézet vezetése is oly kezekben van, ki nemes szívűségre, ügybuzgóságra és kitartásra nézve páratlanul áll szép kis Erdélyországban.. A tények hirdetik dicsőségét, nem szükség, hogy én gyarló emberi lény őt magasztalni megkísértem. Nem is teszem azt, mert e kísérletem nemes és nagy tetteit valódi értékükre emelni

ugy sem tudja. Legyen szabad azonban röviden munkaköréből megemlítenem annyit, hogy 10 év alatt 5 humán intézetet létesített Háromszék megyében, melyek ötven ezer frtnál nagyobb alaptőkével rendelkeznek összesen. E csodával határos eredmény kiválóan a jósgátteljes elnök b. Szentkereszty Stephanienek köszönhető, ki a kórházi közgyűlést a következő magas irányú szép beszéddel nyitotta meg:

Tisztelt közgyűlés!

A mostoha körülmények miatt kezem meg van kötve a K.-Vásárhelytől létesítendő kórház érdekében annyit tehetni, mint azt szívem egész melegevel, akaratom teljes erejével ohajtánám s épen azért mai beszédemet, csak nagyon rövidre szoríthatom.

Bizom a mindenhatóban, hogy a rendíthetetlen kitartással folytatott munka, ha később is, de meghozandja a kívánt eredményt, s ha nem is vivhatjuk ki ugyanazt, mit kezdetben ohajtottunk, hogy nagyobb szerű kórházat állítsunk, de állíthatunk egy kisebbszert s az is jótétemény lesz itt s méltó tárgya igyekezetünknek. Az előterjesztések részletesen fogják felmutatni a tárgyat s mezt nyitnak a tanácskozára.

Kérem ügybuzgósággal fogadni azokat s higgadt, komoly tárgyalások útján találjuk meg e tárgyban is az utat, mely biztos sikerre vezetendő törekvésünket s ezen ohajjal a közgyűlést megnyitottnak nyilvánítom.

Titkár ur rövid jelentésében jelezte a kórház alapvagyona gyarapítása érdekében tett intézkedéseket.

A kórházi igazgató tek. Szöcs József ur betérjesztette a menház mellé felállítandó két kórszoba, halottas kamara, orvosi vizsgáló szoba tervrajzát és költség-előirányzatát. Öröndetes tudomásul vétetett és ugy Szöcs József urnak, mint a tek. városi képviselőtestületnek szíves buzgalmaért jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott.

Pénztáros Kovács Károly jelentést tett az alap jelenlegi állásáról, mely szerint a kórháznak is 4 év alatt 4104 frt alaptőkéje gyűlt. Pénztárost a közgyűlés a fennhagyandók fenntartásával a felelősség alól felmentette és fázadozásáért köszönetet szavazott.

Felolvastott a pénzügyminiszter leirata, melyben értesítette elnök bárónőt, hogy az államsorsjáték tiszta nyeresége a a vereskereszt-egylet részére van adományozva és mostanában kérésünket nem teljesítheti. Sajnálattal vétetett tudomásul.

Több keblü ügy elintézése után a nemes eszelekedetekben, erényekben gazdag elnökünk Báró Szentkereszty Stephanie a legőszintébb szívből fakadó éljenzések között egy csinos lelkesítő beszéddel a mai gyűlést bezárta. Adjon az ég sok ily nemes keblü honleányt, ki a nyugalom kényelmes párnája helyett az emberek gyarlósága által sokszor terhessé és gyötrővé tett munkakört választja életfeladatául, csak azért, hogy egykor e haza, melyben él, a nemzet, melyhez tartozik, boldog lehessen. Isten éltesse Báró Szentkereszty Stephaniet! Legyen áldás és szerencse nemes munkáján!

Egy jelenvolt.

A kézdí-vásárhelyi oltár-egylet közgyűlése.

A kézdí-vásárhelyi oltár-egylet f. 1882. évi október hó 8-án a kantai r. k. gymnasium rajztermében tartotta VI. közgyűlését b. Szentkereszty Stephanie ő méltóságának elnökle alatt számos egyházi és világi tag jelenlétében.

Egyleti igazgató, mélt. Bálint Károly t. kanonok ur, betegsége miatt nem jelenhetvén meg a gyűlésen, az egylet főjegyzője, főt. Bálint László bereczki plebános ur, alkalmasszerű rövid beszéddel vezette be a közgyűlés tanácskozáását.

Ezután bárónő ő méltósága foglalta el az elnöki széket s a gyűlést melegen áterzött, rövid beszéddel nyitotta meg, melyben felhívta a tagokat az egylet pártolására.

Az éljenzéssel fogadott szép megnyitó beszéd után felolvastott a múlt közgyűlés jegyzőkönyve, mely egész terjedelmében helyben hagyatott.

A titkár felemlíti jelentésében, hogy az 1881. okt. 9-én tartott bizottmányi gyű-

lésen elhatározatott, miszerint az időközben netán érkező kérvények a tárlat után fennmaradt cikkekkel elégtessenek ki.

A titkár megemlékezik jelentése folyamán a nagy veszteségről, mely egytelünket néhai Dr. Fogarasy Mihály erdélyi püspök halála által érte. Másfelől örömet nyilváníttja a jelenlegi püspök, főt. Lőnhárt Ferencz ur ő méltóságának kinevezetése felett, kiben az egylet új védnököt nyert.

Örömmel hozza tudomásul, hogy ő fel-sége Br. Szentkereszty Stephanie ő méltóságát „királyi tiszti hölgy“-gyé kinevezni s az azzal járó arany korona jelvényével kitüntetni kegyeskedett.

A közgyűlés mind az új fővédnököt, mind pedig a méltó kitüntetésben részesült bárónőt éltetve, a titkár jelentését tudomásul vette.

Ezután betérjesztettek a múlt évi számadások. Ezek szerint az egylet a múlt év végén 5076 frt 33 krral bírt. A tőkepenzek takarékpénztárilag kezeltetnek.

Az 1882-ik évi vízkérszti gyűjtésből bejött az egylet javára összesen 356 frt 25 kr és pedig: K.-Szentlélekéről 40 frt 42 kr, Alsó-Csernátomból 6 frt 31 kr, Bereczkből és Martonosról 46 frt 41 kr, Nyujtódról 14 frt 20 kr, Esztelek-, Csomortán- és Kurta-patakról 36 frt 43 kr, Csik-Szentmártonból 8 frt 45 kr, K.-Polyánból és Bélafalváról 35 frt 70 kr, Futásfalváról 13 frt 90 kr, Szárazpatak- és Peselnekről 20 frt, Lem-hény- és Almásból 26 frt 8 kr, Gelence-, Hilib- és Haralyból 22 frt, K.-Vásárhelyről: tagilletmény 22 frt 20 kr, tüke és kamat 49 frt, perselypénz 12 frt 25 kr, S.-Szentivánból kamat 3 frt.

Ezen eredmény öröndetes tudomásul vétetvén, a közgyűlés jegyzőkönyvileg köszönetét nyilváníttotta mind az igazgató urnak a pénzügyűjtési terv gyakorlatba hozataláért, mind pedig a ker. papságnak és híveknek áldozatkészségükért. Egyúttal elhatározatott, hogy azon plebános urak, kik tagsági illetményüket még be nem fizették, hivassanak fel a tagsági díjak, ugyszintén az eszközlött gyűjtések eredményének be-küldésére.

Az egylet pénzei továbbra is takarékpénztárilag fognak kezeltetni. Az 1882-ik évi számadások megvizsgálására kiküldet-tek Kovács Elek, László József és Fejér Lukács urak.

Elhatározatott egy tárlat rendezése, mely 1883. szentháromság vasárnapján fog megnyitattatni és azután következő kedden fog bezártni.

A készitendő cikkekre és egyéb kiadásokra 500 frt utalványoztatott, nem lévén szabad a tőkéhez nyulni. A kérvények beadásának hatánapjául 1883. február 1-ső napja tűzetett ki.

November 19-ének, mint az egylet fennállása hatodik évfordulatának s Felső-eges apostoli királynénk magas névünnepe-nek illő megszentelésére nézve a gyűlés ez uttal is érvényben kívánta tartani a múlt évben hozott ebbeli határozatát.

Továbbá a közgyűlés tudomásul veszi elnök ő méltóságának az egylet érdekében sajátjából tett 38 frt 57 kr kiadását, melyet a nemeskeblü bárónő az egylet alaptőkéjé-nek gyarapítására felajánlott. A gyűlés köszönettel fogadta az ajánlatot.

Végül elnök ő méltósága a tagoknak az egylet ügyei iránti érdeklődéséért köszönetet mond s ezzel a közgyűlést bezárja.

A közgyűlés után bizottmányi gyűlés tartatott, melyen tudomásul vétetett, hogy a kerület számára egy pár fekete dal-matica, bojtokkal, 54 frtért hozatott meg és az 1881. október 9-ki gyűlés óta csak a k.-martonosi templom számára hozatott meg egy (betegekhez járás alkalmával használt) szelencze, mely a tárlat alkalmával szavaztatott volt meg.

Az időközökben érkezett magánkérésekre nézve a múlt évi közgyűlés határozata értelmében kijelentetett, hogy azok nem teljesíthetők, mivel oly cikkekrol van szó, minők készletben nem maradtak s csak a jövő tárlat alkalmával és nem időközökben ajándékozhatók.

Ezután több új segédnő vétetett fel s biztosítottak az egylet cikkei tűz ellen.

Az egylet javára estély fog rendeztetni, mely czélra alelnök id. Dávid Istvánné urasszony kérését fel, kinél egyleti alapszabályok is vannak letéve.

Végül elnök ő méltósága buzdító és lelkesítő szavak kíséretében a bizottmányi ülést bezárta.

Egy jelenvolt bizottmányi tag.

Levelezés.

Gyergyó-Szt.-Miklós, 1882. okt. 30.

(„Rongyos egylet”. Működvelői előadás.)

Rongyos biz' a mi egyletünk, mert gyűjtögetésünk forrását a lomtárak képezik, csakhogy a halomra gyűjtött rongyok alatt nem a penész, hanem egy szép eszme nyer életet: a szegény tanulók segélyezése. Célul tűztük ki, hogy a népnevelés legnagyobb akadályán: a szegénységen könnyítünk, hogy a legszegényebb gyermek is, ki eddig nem járhatott iskolába, — mert nem volt csizmája, kabátja — ezen lehetőleg segítővén, részesülhessen az iskola áldásaiban. Bizony be kell ismernünk, hogy a társadalom is sok kötelességgel tartozik a nemzeti művelődés, a nemzeti jóllét előbbrevitelében. Mindent csak az állam tegyen, így nem juthatunk messzire. A két tényező: az állam és a társadalom vállvetve munkálkodjék. A népért a nép által is. Hazánkra szól ez igazán. A társadalom minden osztálya reform alatt van. Minden téren égető szükséggé vált a javítás, de legégetőbb ez a népnevelés ügyénél, mert ebben gyökerezik mindenemű haladás. Ne legyen egy ember se, a ki áz elemi ismeretekben jártassággal ne bírjon. Azonban sok helyen s így városunkban is, daczára az illető közegek lelkiismeretes működésének, az iskolakötelesek nagy része nem jár iskolába. Nem járhat, mert sokakat a szegénység nem enged.

Nálunk is épen úgy, mint mindenütt, az alsóbb osztályu népnél megrendítő eseteket láthatunk arra nézve, hogy az inség, a nyomor mily nyomasztólag hat e népre, még a betevő falat sincs még rendesen, hogyan juthatna ruhára? Találhatunk több szegény családot, a hol 4—5 szurtos gyermek félmeztelen testtel, némi dirib-darab rongyokba burkolva didereg. Ha nem gondoskodik a társadalom ezen elhagyatottakról, azokat a nyomor bizonyosan a bűn posványába taszítja, s belőlük lesznek a garázdálkodók. Ezt a bajt akarjuk városunkban megszüntetni e segélyző egylet által.

Megbeszéltük a dolgot s kivihetőnek találtuk, mert nem háritunk nagy megadóztatást a közönség nyakába. A tagok nem fizetnek tagsági díjat, csak elviselt ruhákat gyűjtünk össze, a miket ugys a penésznak vetnünk oda. Az összegyűjtött ruhadarabok közül kiválasztjuk az olyanokat, a miket használhatóvá alakíthatunk, a többit eladjuk. Hogy az átalakításra elegendő pénzünk legyen, rendezünk jótékonyczelu előadást. Ilyent tartottunk október 29-én is. A „Píros bugyelláris” czimű népszínművet adtuk elő. A színház zsufolásig megtelt, már több nappal azelőtt elkeltek az ülőhelyek jegyei. Fényes tanujelét adta közönségünk e jótékony ügy iránti érdeklődésének. A hol ily meleg részvét lakozik a szivekben, nem veszhét el az emberiségre nézve a nyomorban született gyermek sem.

Azonban nem csalódom, ha a nagyszámu közönség megjelenésének az okát egy más körülményben is találom. A rendező bizottságnak olyan működő tagokat sikerült megnyerni, a kik már előre biztosíták a közönséget a felől, hogy egy folyékony előadásban találhatnak élvezetet. Merza Kristófné urnő nagyon kedves alakot mutatott be a biróné szerepében, élénk játéka és sikerült dalai miatt sok tapsban részesült. Kiváló dícséretére válik, hogy e minden ízében oly változatos alak jellemzését a legszebb sikerrel oldotta meg, továbbá, hogy oly kitünő izléssel állította ki öltözkéjét, igazi biróné volt, „még pedig a gyöngyéből”. Elismerésre és dícséretre méltóan játszottak még: Vákár Lajosné (Julis), Kálmán Istvánné (Menczike), Frunkucz Vira (Kata czigányasszony). A más kisebb

szerepekben is az illető kisasszonyok dícsérettel állották meg helyüket. A férfszerepek is a legjobb kezekben voltak. Talán hihetetlennek is venné valaki, hogy járási szolgabíránk, Ferenzi György urnak, a ki hivatalában tulon-tul van terhelve egész nap, a farszto munká után legyen még kedve, hűségesen járni a próbákra s ott újabb kimerülést tűrni. Bizony csak a nagyon rugékony lelkü ember képes erre. Az ő szerepe (bíró) volt a legnagyobb és a legnehezebb; nem tudom, hogy találkoztott volna-e hamarjában műkedvelő, a ki e nehézség alakitással képes lett volna megbirkózni. A szolgabíró ur kifogástalanul alakított, hanghordozása, mozdulatai a legműbben megfeleltek a jelképezett személy tulajdonainak. Ilyen tősgyökeres falusi bíró csak tőle láthatunk színpadunkon. A darab sikeréhez az első közt járult még Lázár Menyhért ügyvéd ur is, ki Csillag Pali énekes szerepét adta. Oly kellemes hanggal rendelkezik, hogy az ember órákig szeretné hallgatni; dalaival és játékaival egyformán gyönyörködtetett. A drámai és a vig jelenetekben egyaránt igen sikerülten játszott. Különben is ő, mint a legképesebb műkedvelő ismeretes a megfelelő szerepekben. Mint jó játékosokat említjük még: Novák János (Peták), ifj. Tiltscher Ede (Kósa), Hoppé Lipót (Hájas), Hochschild Lajos (Pennás), Borbély Károly, Borsos József urakat stb; általában a kisebb szerepek is jól töltettek be. A helyeket mind elfoglalták, s így a jövedelem a legnagyobb; 150 frtot tesz a bevétel. Ily kedvező körülmény mellett a segélyző egylet könnyen megoldhatja gyönyörű missióját. Az egyleti tagok a szép sikerben jutalmat találhatnak fáradságukért.

Pánczél.

Mindenféle.

— A csikszeredai 26-ik honvédszázalój tiszti karában az októberi előléptetések alkalmával több előléptetés történt. Sztráva Miklós őrnagy alezredessé, Lárencz Albert szab. állományú főhadnagy megyei számvevő századoszá, Bőjthy Károly tisztelyettes hadnagygyá lettek kinevezve. Ugyan ez alkalommal a Szeredában állomásozó csendőrségnél Polyánszky Dénes hadapród és Hamburger Adolf tiszthelyettes hadnagyokká neveztettek ki. Gratulálunk az előléptetetteknek.

— A kézdívásárhelyi jótékony nőegylet közbejött akadályok folytán nem kedden, hanem szombaton, azaz f. hó 11-én fogja rendes heti fillérestélyét megtartani.

— Felhivatlak mindazon idegen hadkötelesek, a kik 1863. 1862. 1861-ik évben születtek s K.-Vásárhely város területén laknak, hogy 14 nap alatt magukat a rendőrségnél jelentsék be. Molnár Dénes, rendőrkapitány.

— Becze Antal csikmegyei alispán urtól a következő sorokat vettük: A „Székelyföld” 109-ik számában „egy kíváncsi” azt kérdezi tőlem: van-e tudomásom arról, hogy a megye könyomdáján kortesverseket nyomtatnak? adtam-e arra felhatalmazást az illető nyomdásznak, hogy a nyomdát pártszógalatra felhasználhassa? s szándékozom-e azt, ki a visszaélést elkövette, megérdemlett módon fenyíteni? Remélem, hogy a két első kérdés komolyan nem intéztetett hozzám, mert nem kell arra valami nagy kíváncsiság, megtudni, hogy ha visszaélés volt, az híremmel és felhatalmazásommal bizonyára nem történt. Különben nem tanácsos valamely alaptalan feltevését azonnal nyilvánosságra hozni, mert a mennyire kitudhattam, a képviselőválasztás folyama alatt Csik-Szeredában csak egyetlen könyomatu kortesvers osztatott szét, arról pedig biztos meggyőződést szerreztem, hogy nem a megye könyomdáján többszörösítették. E nyomda kezelői közül tehát senkit meg nem fenyíthetek. Ha valaki annyira „kíváncsi”, járjon utána, mint én, és megtudja, hol nyomtatott a vers, mert nem érzem hivatva magamat arra, hogy e tekintetben utasítást adjak. Csik-Szereda, 1882. október 31. Becze Antal, alispán.

— Nagy hajtóvadászat rendeztetett múlt hó 27-én és 28-án a lemhenyi havasokban. Részt vettek Kézdi-Vásárhelyről s vidékéről, valamint Sepsz-székéből is többen. A mint lapunknak írják, 3 medve került hajtásra, azonban a hajtók csekély száma folytán a körön kereszttörvén, egyik sem jött lőtávalba s így csak 2 hatalmas őz lett a vadászat eredménye.

— Az erdélyi róm. kath. státusgyűlést az új püspök három évi szünetelés után nov. 20-ára hívta össze Gyulafehérvárra. A tanácskozás főbb tárgyai a következők: 1. az igazgatótanács előadójának választása; 2. a középtanodák szervezésére vonatkozó miniszteri törvényjavaslat; 3. a közoktatásügyi miniszternek a középtanodákban járó tanulóktól felveendő tetemes tandíj iránt kibocsátott leirata; 4. igazgatótanács jelentése; 5. az igazgatótanácsból kilépő tagok helyébe új tagok választása.

— A csiksomlyói jótékony nőegylet okt. 31-én sikerült fillérestélyt rendezett. Volt felolvasás, szavalat stb. Az egylet estélyei igen látogatottak lesznek a bekövetkező télen, mert a szeredaiak is mintegy rá vannak utalva, hogy Somlyóra menjének szórakozni és mulatni, mert Szeredában jelenleg egyetlen terem sincs, mely bármely nemesebb mulatságnak helyiségül szolgálhatna. Szereda egyébiránt Csikmegye fővárosa lévén, a koremai szórakozásokban nincs is hiány. Szórakozik ki-ki a maga módja szerint.

— Kozma Dénes, a budapesti országos kisedővő képezdénél alkalmazott mintáóv, ki városunk kisedővodájánál éveken keresztül kitünő sikerrel működött, közelről egy új térképtartót talált fel, melyről úgy a lapok, mint a legkiválóbb szakférfiak dícsérettel emlékeztek meg. A legmelegebben ajánljuk ezen kitünő találmányt a székelyföldi iskolák figyelmébe. Egy darab térképtartónak ára a nagysághoz képest 12 frt 50 krtól 16 frtig. A megrendelések Kozma Dénes urhoz (Budapest, szegényház-tér, 7. sz. a.) intézendők.

— A szelleműs szobaccizus. Háromszéken egyik helységben történt nem régen a következő érdekes történet. Mariska, egy tűzről pattant székely leánya, mint szobaleány volt alkalmazva egy előkelő özvegy urnónél, s mint ilyen, ő vásárolta be naponkint a háztartáshoz szükséges húst. — Mariska rózsapiros arca, örök mosolygó szemei és igéző magatartása szerelemre gyulaszták a hus-székben alkalmazott két csinos legény szívére s az áldozatkész szerelmesek között kifejlődött nemes verseny folytán mindig a legfinomabb hus került ő nagysága asztalára. Az urnő nem győzte eléggé dícsérni a lányka ügyességét és életrevalóságát s Mariska csak mosolygott és szerényen hallgatott a hízegő nyilatkozatokra. Mariska mindkét imádója iránt egyforma szíveséget tanusított s így mindketten egytorma igényt tartottak szerelmére. Egy napon belépett Mariska a hus-székbe s az egyik legény nyel beszédbe eredvén, titkon oda sugá, hogy ma délelőtt 11 órakor a nagyságos asszony nem lesz otthon, tehát jöjjön, látogassa meg, igen fontos mondani valója van. Azután a másik legényhez lépett s halk hangon azt is felkérte, hogy látogassa meg. Alig ütött a toronyóra 11-et, a két legény dobogó szívvvel sietett a találkára. Mariska egymás után érkezett vendégeit egy szobába vezeté s aztán egy kis várakozásra kérvén őket, eltávozott. A vetélytársak vést jósló pillantásokkal méregették egymást s már-már kitörőben volt a vihar, midőn egyik ajtó felnyilt s azon a nagyságos asszony lépett be Mariska kíséretében. Az urhölgy mosolyogva közeledett a meglepett ifjak felé s udvarias hangon szolt: „Azért kérétem önöket ide, uraim, hogy ha oly szívesek lennének zongorámat egy másik szobába átvinni.” Tableaux!

— Győ-szentmiklósi hírek. A „vörös keresztes egylet” folyó hó 26-án csütörtökön tartotta meg első fillérestélyét. Szép számmal gyűlt egybe a közönség és jól mulatott. Az estélyen felolvasások és mutatóványok mulattatták a közönséget. A mulatság éjjelutáni 1 óráig tartott. A jövő fillérestély, mely november hó 8-án lesz,

mint halljuk, szini előadással lesz egybekötve. — Október hó 29-én Lukács Antal földműves régi fegyverét tisztította, melybe a töltés bele volt rozsdásodva. Ki akarta sütni a belerozsdásodott töltést, de a fegyver oly szerencsétlenül sült el, hogy szétrobbanván, a szerencsétlen embernek fejét szétzúzta. Azonnal szörnyet halt.

— Értesítés. A k.-vásárhelyi takarékpénztár igazgatósága az országos kedvező pénzvviszonyok következtében értesítette volt a t. közönséget, hogy 1883. jan. 1-től kezdve a kikölcsönzési és betéti kamatlábat alább szállítja; miután azonban az osztrák-magyar bank s ezzel kapcsolatosan a többi pénzintézetek is a kamatlábat fenntebb emelték, ezennel közhírré teszi, hogy jövőre nézve is mind a kikölcsönzési, mind a betéti kamatláb változatlanul az eddigi gyakorlat szerint marad érvényben. Kézdi-Vásárhelyt, 1882. okt. 27-én. Az igazgatóság.

— (Beküldetett.) Felsőbb helyről rendelet méltóztatott engemet ezen állomásról egy másra helyezni át. Midőn e nemes városból eltávozom, szívélyes búcsút veszek annak minden rendű és rangu lakóitól, kérve azokat, hogy engememet becses emlékükből megtartani sziveskedjenek, a mint hogy én is szívemben maradó emlékekkel távozom tisztelt körükből. Csala Kálmán, m. k. pénzügyőri biztos.

Háztartás.

A tejfel képződésére nézve az edénynek alakja is befolyással van. Egy német gazda óv, hogy ne használjunk a tejfelképzésnél oly edényeket, melyek felfelé szűkülnek, mert az ily edényeknek lefelé hajló fala a tejfelrészeszkék felszállását késlelteti s részben teljesen megakadályozza, mi által a tejfelképződés tovább tart és a nyert tejfel kevesebb lesz. Hogy előnyös-e a tej mesterséges lehitése a tejfel mennyiségére nézve, ezen kérdésre az említett német gazda tagadólág válaszol, mert a pinček közönséges hőfoka teljesen elegendő a lehitésre nézve. A mesterséges lehitést csak akkor kell alkalmazni, ha a tej édesen tartása a tejfelképződés tartama alatt másképpen nem eszközölhető, mert a tej édesen maradása a vaj minőségére kitünő hatásal van.

Ludhizlalás. A ki azt akarja, hogy ludjai hamar meghizzzanak s hogy szép májok legyen, darált érpával és zabbal, vagy sóval és borssal kevert árpával etesse azokat. Minden etetés után, melynek szabályszerűen minden két vagy három órában kell történnie, egy késhegynyi piskolezot (dár-dánykenéget) is kell a ludaknak adni. Elég-séges viznekhomokkal és porrá tört faszénnel keverve — mindig rendelkezésre kell állania. Némelyek szerint vízben és tejben megpuhitott szárazkenyér, sóval, piskolezozal és tengeri-darval keverve, nemkülönben sós vízbe megduzzasztott borsó is jó hizlaló a ludak számára.

A vajnak az idegen mellékzótól való megszabadítására gyakran elegendő azt édes tejfel, néhány szelet megpirított kenyérhéjjal s sárga-répával feltörlni s aztán lehűlni engedni. A megkeményedett s felül uszó vajat aztán még egyszer megolvasztjuk, lehabozzuk s egy finom szitán keresztül fazékba öntjük. Minthogy az eljárás sok esetben, de nem minden esetben jár sikerrel, először kicsinyben kell kísérletet tenni. Ha a vaj fagygyuizú, akkor ez eljárás nem segít, de valószínűleg semmiféle eljárás sem, mert a mai világban nagyon valószínű, hogy az ily vajba bele „mesterkedtek”.

Máz kosármunkák, szalma- és nádfonásokra. Tegyük 25 gramm jó lenolajat egy elég nagy lábasba, ezt pedig egy homokot tartalmazó nagyobba, s tüzeljünk az alá addig, de nem nagyon erősen, míg az olaj hideg köre cseppentve nem folyik és kézzel érintésre fonal alakjában kihúzódik. Ekkor adjunk hozzá kis adagokban kővér kopállakot s azzal keverjük össze jól. Kihűlés után adjunk a keverékhez annyi terpen-tinolajat, hogy a máz elég jól kenhető legyen. Ezen lakk igen hamar szárad, festékekkel vagy a nélkül egy esetlenül könnyen felkenhető.

Az alma és körte igen jó eltartási módja. Ha a gyümölcsöket sálcylsav-papírosba göngyöltjük, üde illatjukat s ízüket sokáig megtartják, a miért is az amerikaiak az általuk exportált asztali gyümölcsöket ily papírba göngyöltve szokták szállítani. A kívánt papírost úgy állítjuk elő, hogy közönséges papírt a sálcylsav alcoholicus oldatával beitatunk.

Szerkesztői izenetek.

Találós kérdés. (Születet alkalmából Köves. Arabiából.) Nem értjük egészen, azért kénytelenek valánk felretni. Másnemű közleményeket szívesen fogadunk.

G. F. Budapest. Rég várom ígérte teljesítését. En a magamét mihamarabb be fogom váltani. Ha lapunkat szorgalmasan olvasod, láthatod, hogy

Péter látogatása. Édesem szeme Verseiben minden egvén van, csak gondolat, logika és helyesírás nincs. Egyiket sem közölhetjük.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén.

November 3-án.

Magyar aranyjáradék	119.35
Magyar vasúti kölesön	134.25
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	90.30
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	110.25
M. keleti vasúti államköt. évi 1876	94.75
Magyar földtehermentesítési kötvény	99.25

M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	97.—
Temes-bánati földteherment. kötvény	97.50
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	97.—
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	97.50
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	97.50
Magyar nyereség-sorsjegy kölesön	117.25
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	109.—
Osztrák járadék papirban	76.60
Osztrák járadék aranyban	77.30
1860. államsorsjegyek	95.25
Osztrák-magyar bankrészvény	131.—
Magyar hitelbank-részvény	840.—
Osztrák hitelintézet-részvény	295.25
Cs. és kir. arany	5.57
20 frankos arany	9.47
Német birodalmi márká	58.45
London (2 havi váltókért)	119.15
Magyar papírjáradék	85.76

Felelős szerkesztők:

T. Nagy Imre, Dr. Kádbéő Ferencz,

Ifj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

Piaci árak

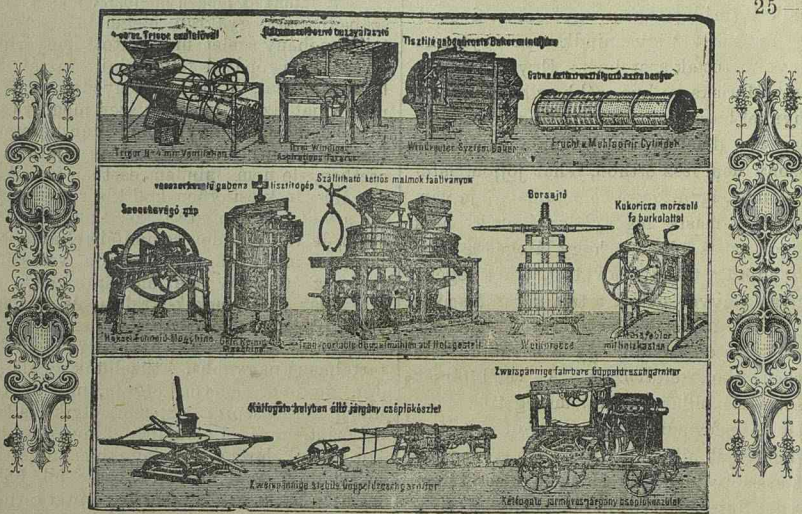
		Kézd-Vásárhely november 2.		Csik-Szereda október 25.		Sz. Udvarhely október 7.		Gy.-Sz.-Miklós október 28.	
		frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.
Héctoliter	Buza) tiszta	6	40	8	25	9	10	6	—
	) elegy	5	—	5	—	—	—	5	25
	Rozs) tiszta	4	80	4	—	5	60	4	50
	) elegy	—	—	—	—	4	—	3	50
	Arpa) tiszta	3	20	2	25	4	50	4	—
	) elegy	—	—	—	—	—	—	3	50
	Zab	2	—	2	—	3	50	1	75
	Törökbuza	5	—	5	25	6	40	6	50
	Kása) köles	12	—	8	50	—	—	8	50
	) árpa	28	—	—	—	—	—	—	—
Kilogramm	Borsó	6	—	5	—	—	—	—	—
	Lencse	10	—	—	—	—	—	—	—
	Fuszulyka	6	—	—	5	—	—	—	—
	Lenmag	—	—	—	—	—	—	—	—
	Kendermag	—	—	—	—	—	—	—	—
	Bükköny	—	—	—	5	—	—	—	—
	Pityóka	1	—	1	50	3	50	1	50
	Marhahús	—	36	—	32	—	40	—	32
	Disznóhús	—	48	—	40	—	48	—	48
	Juh-hús	—	24	—	20	—	—	—	24
Darab	Szalona	—	80	—	80	—	72	—	70
	Fagygyu	—	32	—	32	—	36	—	36
	Malacz	1	—	1	60	—	—	1	—
	Lud	—	80	—	66	—	—	1	—
	Réce	—	35	—	37	—	80	—	70
	Bárány) fejtér	—	—	—	—	—	—	2	20
	) fekete	—	—	—	—	3	—	3	—
	Egy pár csirke	—	60	—	66	—	—	—	50
	10 tojás	—	15	—	20	—	13	—	15

Gutjahr és Müller BUDAPESTEN.

Első b.-pesti trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár.

(Ezelőtt BROGLE J. és MÜLLER) a Margithid közelében.

Ajánlják szolid szerkezetű és javított gyártmányukat, ugymint:

Trieurók gazdaság számára:

Járgány, cséplőgépek, Szelelő rosták, Kukorica-morzsolók, Szecskavágók, Borsajtók.

Különlegességek malmok számára:

Dupla malmok, Malom trieurhengerek, Gabnaosztályzó hengerek, Koptató gépek,

Daraválasztó gépek, Tarárok, Detacherók.

Malomalkatrészek, u. m.: Transmissiók, Szíjkerekek,

Rosta-lemezek:

Cséplőgép-rosták, Liszthenger-szíták, Koptató lemezek, Ráspolj-lemezek, stb. stb.

Arjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve

Sz. 2526. — 1882.

Hirdetmény.

Háromszékmegyének 1882. augusztus 11-én tartott rendes gyűlésében 212. jegyzőkönyvi szám alatt hozott határozatában alapuló felhatalmazás folytán alattirt által ezennel közhirrre tétetik, miszerint az Orbai-járás azon községeiben, hol a szesz-italok árulási jogának hasznabérleti ideje folyó évi december 31-én lejár, a szesz, pálinka stb. korcsmárlási jognak hasznabérbe adása a már megállapított feltételek szerint a jövő 1883-ik, esetleg több egymásután következő évekre nyílt árverés útján hatósági felügyelet alatt az alább kitézött napokon fog az illető község házában d. e. 9 órától déli 12 óráig eszközöltetni.

A kikiáltási ár 10%-a bánatpénzül a helyszínén leteendő.

Az árverezési feltételek mindenik községre nézve együttesen Kovásznán a szolgabírói irodában, egyenkint, külön pedig az illetékes község házában a hivatalos órák alatt bármikor betekinthezők.

Papoczon november 12-én, Kovásznán november 19-én, Zágónban november 26-án, Petőfalván december 3-án, Pákéban december 10-én, Körösön december 17-én, Hilibben december 24-én.

Kovácsnán, 1882. október hó 22.

Hollaki Attila,
szolgabíró.

2—2

Hirdetmény.

Esztelnek községének korcsmárlási joga az 1883-ik egész évre jövő december hó 2-án d. e. 9 órakor árverés útján a többetigérőnek ki fog adatni.

Feltételek a község házában megtekinthetőek.

Esztelnek, 1882. nov. 2-án.

Jancsó Boldizsár,
községi bíró.

1—2

Sz. 2879. tkvi.

1882.

Árverési hirdetmény.

A kézdivásárhelyi kir. Törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhirrre tétetik, miszerint k-vásárhelyi id. Jakab István végrehajtónak ozsdolai Bandi József végrehajtást szenvedő elleni 56 forint járuléka iránti ügyében végrehajtást szenvedőnek az ozsdolai 669. számú tjkvben 1—10 rendszám alatt felsorolt 334 frt 50 kr becsértékű ingatlanaira k-vásárhelyi id. Jakab István kérelmező 56 frt tőke követelésének, ettől 1878. évi június hó 30-ik napjától járó 6% kamatoknak 8 frt 85 kr perbeli, 5 frt 75 kr végrehajtás-kéresi 7 frt 5 kr végrehajtás-eljárás, 7 frt 30 kr folytatolagos végrehajtás-kéresi, már megállapított, valamint jelenlegi 10 frt 90 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett a kért végrehajtási árverésről a hirdetmény kibocsátatik.

A kikiáltási ár a fennebbi becsár, melyen alul is az ingatlanok szükség esetében el fognak adatni.

Árverezni akarók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes papirban az árveréskor a kiküldött kezéhez, az árverés megkezdése előtt letenni.

Az árverési feltételek a kir. törvényszék telekkönyvi hatóság irodájában a hivatalos órák alatt, ugy Ozsdola község előljáróságánál bárki által megtekinthetőek.

Az árverés foganatosítására határidőül 1883. évi január hó 2-án délelőtt 9 óra Ozsdola község házához kitézetik azzal, hogy ezen alkalommal az ingatlanok, ha becsáron felül ígérte nem tétetik, vagy a becsár sem adatik meg, becsáron alól is el fognak adatni.

Miről érdekeltek értesítettnek.

A kézdivásárhelyi kir. Törvényszék, mint tkvi hatóságnak 1882. évi július hó 18-ik napján tartott üléséből.

1—1

Sz. 3388. tkvi.

1882.

Árverési hirdetmény.

A kézdivásárhelyi kir. Törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhirrre tétetik, miszerint ikafalvi Pánczél Róza végrehajtónak odaváló Török Ferencz s neje Dezső Rebeka végrehajtást szenvedők elleni 242 forint s járuléka iránti ügyében végrehajtást szenvedők Török Ferencz s neje Dezső Rebekának az ikafalvi 23. sz. tjkvben 90., 91., 196²., 301¹., 434., 443., 485., 486., 1139., 1164., 1219., 1467. és 1912² hr. sz. ingatlanaira, Török Ferenczné Dezső Rebekának az ikafalvi 525. sz. tjkvben 2119²., 2608. és 2713² s 604. sz. tjkvben 1270² hr. sz. alatti 659 frt becsértékű ingatlanaira Pánczél Róza kérelmező 242 frt tőke követelésének, ettől 1881. évi július hó 1-ső napjától járó 8% kamatoknak 30 frt 43 kr perbeli, 8 frt 42 kr végrehajtási, már megállapított, valamint jelenlegi 10 frt és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett a kért végrehajtási árverésről a hirdetmény kibocsátatik.

A kikiáltási ár a fennebbi becsár, melyen alul is az ingatlanok szükség esetében el fognak adatni.

Árverezni akarók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes papirban az árveréskor a kiküldött kezéhez az árverés megkezdése előtt letenni.

Az árverési feltételek a kir. Törvényszék telekkönyvi hatóság irodájában, hivatalos órák alatt, ugy Ikafalva község előljáróságánál bárki által megtekinthetőek.

Az árverés foganatosítására határidőül 1883. január hó 4-én délelőtt 9 óra Ikafalva község házában kitézetik azzal, hogy ezen alkalommal az ingatlanok, ha becsáron felül ígérte nem tétetik, vagy a becsár sem adatik meg, becsáron alól is el fognak adatni.

Erről érdekeltek értesítettnek.

A kézdivásárhelyi kir. Törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1882. év augusztus 22-ik napján tartott üléséből.

1—1